

Eindelijk praat veroordeelde Daan Castelijns over het moordcafé in Den Bosch

ANGST & HUIJVER IN 'T HUU KSKE

In 't Huukske vloeide het bier rijkelijk. Net als het bloed. Een ruzie leidde jaren geleden tot meerdere moorden. Nu praat een van de hoofdrolspelers, Daan Castelijns, die op bizarre wijze werd veroordeeld, voor het eerst. Voor het eerst ook blijkt dat de recherche een wonderlijke rol heeft gespeeld. "Het was onverteerbaar dat ik moest zitten voor iets wat ik niet had gedaan." TEKST EN FOTO'S HENDRIK JAN KORTERINK

Het begint allemaal in januari 1999. In buurtcafé 't Huukske in Den Bosch is het die avond zoals gebruikelijk gezellig. Maar er broeit wel wat. De aantrekkelijke Manuela, vriendin van de bekende Bossche crimineel Hans 'Puk' Verspeek, is na de zoveelste relationele ruzie alleen uitgegaan. En Puk, die vrij-

wel altijd een pistool bij zich draagt en in 1986 als 16-jarige zijn vader doodschoot, heeft aangekondigd dat niet te pikken en haar 'kapot' te schieten. Vlak voor tweeën komt de kleine, tenger Puk Verspeek het café binnen. Enorm opgefokt en met een pistool onder zijn jas. Op dat moment zijn er zo'n dertien mensen binnen, onder wie vaste gasten als de zus van Verspeek,

maar ook heren die in Den Bosch niet echt bekendstaan als lieverdjes, zoals Franco C., Leon 'd'n Bobbert' M. en Daan Castelijns. Iedereen schrikt als Puk op Manuela af loopt, maar Franco springt er onmiddellijk tussen. Dan breekt de hel los. Er ontstaat een vechtpartij waarbij Verspeek Franco C. in zijn been schiet. D'n Bobbert weet het pistool aan Verspeek te ontfutselen, vuurt drie schoten af en treft hem dodelijk. Binnen luttele seconden liggen in het kleine café een dode en een gewonde op de grond. De paniek is enorm. ▶

ANGST & HUIVER IN 'T HUUKSKE

Daan Castelijns is geen moment bij de vechtpartij betrokken; hij neemt vrijwel onmiddellijk de benen. Als bekende van de politie kun je maar beter niet met dit soort zaken te maken hebben. Niets aan de hand voor hem, zou je denken. Maar dan begint een bizarre reeks van gebeurtenissen die zal leiden tot een gruwelijke climax.

PAARD KNOCK-OUT GESLAGEN

In eerste instantie gaat Daan Castelijns logischerwijs vrijuit. Totdat een rechercheur ontdekt dat Daan in het café aanwezig was ten tijde van de moord. Vervolgens komt er een vreemde verklaring van een anonieme getuige bovendien, die echter bijzonder serieus wordt genomen. Te midden van alle hectiek zou Daan Castelijns 40.000 gulden uit de zakken van Puk hebben gepakt. Daarna zou hij daar stapeltjes van hebben gemaakt en die hebben uitgedeeld aan de mensen in het café, met de woorden dat ze moesten zwijgen over wat was gebeurd. Allemaal heel rustig, terwijl de politie elk moment kan binnenstormen en er een paar meter verderop een doodgeschoten

man en een kermende gewonde liggen. En dat terwijl de zus van de dode Puk Verspeek – die over dit voorval met geen woord rept in haar eigen verklaring – ook in de zaak zit. Niet echt geloofwaardig, maar de politie slaagt erin een tweede verklaring te krijgen van de gewonde Franco C. Na intensieve verhoren vertelt hij uiteindelijk ook dat Daan geld heeft uitgedeeld. De twee verklaringen blijken voldoende voor justitie om Castelijns in de gevangenis te krijgen. Hij wordt veroordeeld tot zeventien maanden.

Daan Castelijns blikt erop terug met wrok en verbazing. De veroordeling heeft hem een enorme psychische klap gegeven. Tegen Panorama zegt hij: "Daar kan ik nog steeds niet mee leven. Je wordt beschuldigd van lijkenpikkerij terwijl je echt onschuldig bent." Hij zit de straf woedend en gefrustreerd uit. Als hij vrijkomt, loopt hij al gauw schutter Bobbert tegen het lijf, die er met een relatief lichte straf vanaf is gekomen. Daan Castelijns is boos op hem; de voormalig bokser Bobbert heeft – onder zware druk van de politie – verklaard dat Daan zich met de schiet-

partij in het café had bemoeid en hem had staan ophitsen. In 2002 loopt het uit de hand. Daan: "Elke keer als we elkaar tegenkwamen, volgde er een confrontatie. Vroeger ging ik goed met hem om, maar toen hij ging snuiven en zuipen was er geen houden meer aan. In 1997 had hij bij rellen met AZ-supporters in Alkmaar met zijn blote vuisten een politiepaard knock-out geslagen. Bij discotheek Goldfinger in Rosmalen had hij in één keer alle zes portiers uitgeschakeld met leverstoten. Iedereen was bang voor hem. In augustus 2002, er was kermis in Rosmalen, hoorde ik dat hij daar mijn broer in elkaar had geslagen. Ik ben hem thuis gaan opzoeken en heb hem met een koevoet drie keer op zijn kop geslagen. Hij bleef gewoon staan. Toen heb ik hem in zijn been geschoten." Daan duikt vervolgens even onder en geeft zichzelf na het weekend aan. De politie doet een inval bij Bobbert en vindt een automatisch wapen. Op het politiebureau vertelt hij het te hebben aangeschaft om tegen Daan te gebruiken, want die had bedreigd hem te zullen 'afslachten als een konijn'. Daan wordt veroordeeld en is in augustus

Wat was de rol van de recherche?

In januari 1999 wordt Puk Verspeek doodgeschoten in 't Huukske, maar onlangs is pas bekend geworden dat de recherche een bizarre rol heeft gespeeld in het drama. Verspeek werd getapt door de politie vanwege een drugszaak. Rechercheurs hoorden zijn vriendin Manuela in een telefoongesprek met een vriendin vertellen dat ze 's middags door hem was mishandeld. 's Avonds laat belt een rechercheur Puk anoniem op.
Puk: "Hallo."
Rechercheur: "Ja kankerlijertje. Klein kutmenneke! Hé!"
Puk: "Hé! Lachertje!"

Rechercheur: "Uw vijf afslaan, hè? Met een klein jong erbij. Kutvent."
Puk: "Hé, wie ben jij nou eigenlijk?"
Rechercheur: "Klein kutkereltje!"
Puk: "Hé, moet je zeggen wie je bent."
Als dit gesprek in het dossier opduikt, geeft de rechercheur als verklaring dat hij Puk moest bellen voor de 'plaatsbepaling' en dat hij vanuit een telefooncel had gebeld.
De huidige advocaat van Daan Castelijns, Serge Weening, schakelde het particuliere recherchebureau PD Recher-

che uit Rijssen in om de hele gang van zaken uit te zoeken. Ex-rechercheur Jan Paalman van dit bureau zegt dat het verhaal over de plaatsbepaling 'onzin' is. "Als ze hem al waren kwijtgeraakt, zou een heel korte verbinding genoeg zijn, daar hadden ze geen gesprek voor nodig." Wat wel het motief is geweest om Puk uit te schelden en op te juttten, is een raadsel. Wilden ze hem uit de tent lokken, om te kijken met wie hij contact ging zoeken? Hoe dan ook,

tegen twee uur kwam hij totaal opgefokt aan bij 't Huukske, met het bekende gevolg.

Advocaat
Serge Weening

Gerty en Frans van der Beek, destijds uitbaters van 't Huukske: "Als de rechercheurs hun werk hadden gedaan, was dit allemaal niet gebeurd en hadden wij ons café nog."

tus 2004 voor het eerst met weekeindeverlof. Hij viert dan zijn verjaardag thuis in de Kastanjestraat. Gerty en Frans van der Beek, de uitbaters van café 't Huukske, zijn ook van de partij. In 1997 heeft dit echtpaar de exploitatie overgenomen van het wat verlopen etablissement. Tegen elf uur stapt iedereen op. Gerty moet nog werken in het café. "Aanders gaode lekker mee naar 't café," zegt zij tegen Daan. Hijzelf voelt er niet veel voor, maar om zijn vriendin Gina een plezier te doen gaat hij toch maar even mee.

'HET WAS HIJ OF IK'

Ze zijn nog maar net binnen als het al misgaat. Iemand moet Bobbert hebben getipt. Gina tegen Panorama: "Ik zag hem binnenkomen, ik ging voor Daan staan en zei: D'n Bobbert is binnen. Daan verstond mij niet. Wa zedde nou? zei hij. D'n Bobbert keek wild uit zijn ogen, hij was echt aan het zoeken, Daan wilde weg, maar een vriend van Bobbert hield hem tegen, we konden er niet uit. D'n Bobbert kwam op Daan af. Ik had mij omgedraaid, ik stond helemaal te shaken, ik was in paniek, ik heb de schoten niet eens gehoord. Het eerste wat ik me weer kon herinneren was dat we buiten stonden. Ik heb gegild en we zijn samen hard weggevloden. Eerst naar huis, we hebben gezorgd dat de kinde-

ren even naar een zus gingen, toen zijn we ervandoor gegaan." Na twee weken te zijn opgejaagd door arrestatieteams geeft Daan zichzelf aan. In eerste instantie lijkt hij er vanaf te komen met een beroep op noodweer. Daan: "Het was hij of ik, hij kwam daar om mij te vermoorden, ik had geen schijn van kans en kon ook niet weglopen." Kroegbazin Gerty bevestigt dat: "Ik zag D'n Bobbert aankomen, ik wilde de deur nog dichtdoen, maar het was al te laat. D'n Bobbert zei: Waar is die kankerlijer? Die zal ik eerst even kort maken. Ik riep nog: D'n Bobbert, eruit!"

Het eerste dodelijke slachtoffer:
'Puk' Verspeek.

VIJF KEER DE TREKKER OVER

Daan is al jaren gewend met een wapen op zak te lopen nadat hij in 1997 is mishandeld door een stel kampers. Daan: "Met een wapen voel je je veiliger, je ziet het gevaar ervan niet. Die avond was ik blij dat ik het bij me had. Je schiet niet om iemand te doden, maar om hem uit te schakelen. Het gaat zo snel. Ik dacht dat ik maar twee keer geschoten had, meer herinner ik me niet. Wat is het? Angst, adrenaline, schrik? Achteraf is gebleken dat ik vijf keer heb geschoten. Er is een getuige die zei dat ik nog een keer wilde schieten, maar dat hij toen weigerde. Het enige wat ik me herinner, is dat D'n Bobbert op mij afkwam, ik schoot twee keer vanuit mijn zak." Gina: "Het is voor veel mensen een zegen dat hij dood is. Als hij gesnoven had, was hij zichzelf niet, dan was iedereen bang. D'n Bobbert, daar konde nie mee vechten. Zijn vader sliep met een mes onder zijn kussen, die was ook bang voor hem. Al was die vader ook wel een rare: die kwam later nog een keer in 't Huukske en heeft zich een paar keer opgedrukt op de plek waar Puk Verspeek is vermoord. Als eerbetoon aan D'n Bobbert. Maar die avond van de moord had ik bij 't Huukske nog eerder Sinterklaas binnen verwacht dan Bobbert."

ANGST & HUIVER IN 'T HUKKSKE

Aanvankelijk wordt Daan ontslagen van rechtsvervolgning, wegens noodweer, en alleen veroordeeld voor verboden wapenbezit. "Ik had geen keus. Hij is mij komen opzoeken, hij was vijf jaar niet meer in dat café geweest, hij mocht er niet eens komen." In hoger beroep krijgt hij echter alsnog acht jaar. Daar heeft hij tot op zekere hoogte vrede mee. Maar niet met de zeventien maanden voor het wegnemen van het geld van Puk Verspeek. "Dat is een principekwesitie, ik wil daar herziening van." Die zaak loopt nog steeds. Voor Frans en Gerty heeft de schietpartij ook ingrijpende gevolgen: het café moet dicht, ze krijgen geen vergunning meer. Sindsdien zitten de twee thuis. Frans: "Het was allemaal niet nodig geweest. Puk Verspeek was destijds de hele avond gevolgd en geobserveerd door de politie, ze wisten precies wat hij aan het doen was, dat hij vuurwapengevaarlijk was en door het dolle heen. De rechercheurs hebben hem nog lopen opnaaien met een anoniem telefoontje, waarin ze hem uitscholden voor 'klein kutmenneke', in plaats van hem tegen te houden. Als zij hun werk hadden gedaan, was dit allemaal niet gebeurd en hadden wij ons café nog gehad."

BANG GEMAAKT DOOR POLITIE

Ruim tien jaar later drukt de moord op Puk Verspeek nog steeds zwaar op het leven van Daan Castelijns en zijn vriendin Gina. In augustus volgend jaar komt Daan 'echt' vrij, sinds maart 2009 verblijft hij in een open kamp in Roer-

mond. Dat betekent dat hij elke werkdag 's morgens vroeg alleen op pad gaat, kozijnen plaatsen in Brabant, en zich 's avonds weer moet melden. Het begin was moeilijk. "Het is zo druk buiten. Al die lichten, lantaarnpalen, auto's die hard rijden, het is net of je op de kermis in een achtbaan zit." Overdag werkt hij, in het weekend mag

De veroordeelde Castelijns en zijn vriendin Gina.

hij naar zijn gezin. Alleen niet naar zijn eigen huis: hij heeft een stadverbod voor Den Bosch. "Ze zijn bang voor recidive." Het gezin moet elk weekend op zoek naar een camping of een hotel. Inmiddels is Daan al iets meer gewend. "Eerst durfde ik niet in de auto te rijden. Toen Gina me kwam halen, reed ze 80 op de snelweg, dat vond ik al te hard. Het is of je van een andere planeet komt."

In die zeven jaar is de maatschappij behoorlijk veranderd. "De telefoons zijn klein geworden en iedereen is aan het bellen. Sms'en kan ik nu net. Maar

het duurt even voor je sommige vaste gewoontes kwijtraakt. Zo was ik een keer in een zonnestudio. Welke cel? vroeg ik."

Zijn zoon Daantje heeft hij al die jaren wekelijks gezien, maar alleen tijdens het bezoek in de gevangenis, dat is toch heel anders dan wanneer je de hele dag met z'n drieën bent. Jongens van 7 vragen veel aandacht.

"Met die eerste veroordeling tot zeventien maanden heb ik heel veel moeite gehad. Het was voor mij onverteerbaar dat ik moest zitten voor iets wat ik niet had gedaan. Ik heb het nu wel verwerkt, kan er normaal over praten, toen niet."

Als Daan Castelijns in augustus 2010 vrijkomt, wil hij buiten Den Bosch een auto- en metaalhandel opzetten. In zijn zaak is inmiddels wel min of meer bekend wie de anonieme getuige is geweest die vertelde over de geldverdelerscène na de moord. Het gaat om een wat labiele jongen die door de politie bang is gemaakt en onder druk gezet. Maar hoe toon je dat aan? Daan overweegt een beloning uit te loven om de waarheid alsnog te achterhalen. De Maastrichtse strafrechtadvocaat Serge Weening, de advocaat van Daan: "Franco C. heeft mij later verteld dat ze de verklaring van die anonieme getuige zogenaamd per ongeluk aan Franco hebben laten lezen en dat hij die toen heeft overgenomen en min of meer bevestigd. Officieel zal de politie dat uiteraard altijd ontkennen, daar kom je nooit meer achter. Daar plegen ze gerust meened voor..." ■

Puk Verspeek & de Hilvarenbeek-moorden

Op 16 juli 1998 worden op landgoed De Blauwe Hoef in Hilvarenbeek de Limburgse drugshandelaren Nico van Gold en Rinus den Boer geliquideerd. De twee toevallig passerende broers Polle en Frank Taminiau worden als getuigen doodgeschoten.

In februari 2003 pleegt de Bossche crimineel Bart Heesbeen zelfmoord. Hij laat een dagboek na aan zijn vader waarin hij bekend dat hij met Puk Verspeek minstens vijftien liquidaties in de Brabantse onderwereld heeft gepleegd, waaronder de viervoudige

moord in Hilvarenbeek. Zijn vader verbrandt de dagboeken op zijn verzoek, maar brengt de informatie wel naar buiten. De 'bekentenis' van Heesbeen, die sinds 1997 met Puk Verspeek omging, is volgens Daan Castelijns ten onrechte serieus genomen. "Het ging om een

xtc-deal met een groep uit Limburg, Bart en Puk waren daar helemaal geen partij voor. Het is ook wel min of meer duidelijk wie er wel achter zaten, maar die zijn zelf ook vermoord, met z'n drieën tegelijk. Dus dat wordt niet meer opgelost."

KING OF POP SPECIAL MAGAZINE

MICHAEL FOREVER

Het leven en de dood van een muzikaal genie

* ZIJN JONGE JAREN * ALLE PIEKEN & DALEN *
EN DE WEEK DAT HEEL DE WERELD OM HEM ROUWDE

het ultieme bewaarexemplaar

★ VANAF 23 JULI IN DE WINKEL ★